

[Foged.]

forretningsordenen var til forhandling, udtalte, at vi meget nøje burde følge disse retningslinjer under den nye forfatning, og af den højtærede undervisningsminister, som har gjort sig til talsmand for det samme.

Når jeg derfor har draget dette frem på nuværende tidspunkt, skyldes det, at det udvalgs møde, der er ført til ende inden tredje behandling, er foregået med en sådan hast, at den nye forretningsordens krav om, at det muliggøres, at der sker henvendelser fra interesserede mellem anden og tredje behandling, ikke er sket tyldest. Der var interesserede; jeg meddelte i udvalget, at jeg formodede, disse interesserede ville komme inden ret længe, men udvalgsformanden ville ikke give tilladelse til at udsætte mødet. Det blev — lad mig bruge det udtryk og sætte det i anførselstegn — „kynisk“ afslået at udsætte udvalgs mødet til næste dag. Hvad det andet punkt angår, at der skulle være lejlighed for medlemmer såvel som for tjenestemænd til at sætte sig ind i lovforslaget som helhed, da der var sket ændringer deri, skete dette heller ikke. Derfor ønsker jeg at påtale denne fremgangsmåde, for at vi i fremtiden kan få rimelig lejlighed til at sætte os ind i lovforslagene mellem anden og tredje behandling.

Holger Eriksen: I og for sig nærer jeg en vis beundring for de anstrengelser, som det ærede medlem hr. Foged har gjort sig for at rejse en storm i et glas vand. Der er bare det kedelige ved det, når vi nu kommer til at undersøge det nærmere, at det viser sig, at der ikke engang er vand i glasset, og jeg befrygter, at det ærede medlems lunger ikke er store nok til at kunne fremkalde den storm, som han så tydeligt sigter imod.

Inden jeg imødegår de udtalelser, der er fremsat, bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på et specielt forhold vedrørende den lov, der her er tale om, nemlig ligningsloven. Vi har haft mange og berettigede klager fra de kommunale myndigheder over, at denne lov er blevet vedtaget for sent. Det har både finansministeriet og udvalget erkendt, og derfor er der i år gjort noget ekstraordinært for at fremme en hurtig gennemførelse, bl. a. derved, at den højt-

ærede finansminister har fremsat sit lovforslag allerede den 8. oktober. Nu ville det naturligvis være urimeligt, hvis de muligheder, som den højtærede finansminister dér havde givet folketinget for at få vedtaget loven i tide, skulle forpasses derigenem, at man arbejdede tilsvarende langsomt i udvalget. Det har heller ikke været udvalgets ønske. Jeg kan fastslå, at man fra alle sider i udvalget har udtalt ønske om at få denne lov gennemført meget hurtigt; jeg tror også, at et sådant ønske har været udtalt af det ærede medlem hr. Foged, selv om jeg på den anden side må sige, at det ærede medlem ikke har ydet noget positivt bidrag til at fremme arbejdet, idet han som regel har nægtet at ville deltage i møder om tirsdagen. Men altså, der har været enighed om, at det skulle gå hurtigt, og at man ikke måtte tillade unødvendige forsinkelser.

Imidlertid er det naturligvis rigtigt, at selv om et lovforslag skal behandles hurtigt, skal de regler, der findes i forretningsordenen, respekteres. Der er heller ingen, der på noget tidspunkt har tænkt på, at man kunne undlade det, men der er forskellige måder at bruge disse regler på. Vi så det under den slow motion-historie, som de københavnske sporvejsfunktionærer iværksatte, at man kan misbruge regler på en sådan måde, at de kommer til at virke lige tvært imod deres hensigt, og det er det, jeg som udvalgets formand har været nødt til at vende mig imod.

Det var klart, at da der ikke var ubetinget enighed om lovforslaget, måtte det til ny udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Det måtte det da også af den grund, at der allerede på det tidspunkt var bebudet ændringsforslag fra den højtærede finansminister, ændringsforslag, som man måtte formode der ikke ville blive nogen som helst uenighed om. Jeg indkaldte derfor til møde umiddelbart efter anden behandling her i salen, og det er noget, som man meget ofte gør i de tilfælde, hvor der ikke er nogen som helst uenighed om lovforslagets princip.

Her kan man ikke tale om, at der var fremkommet noget nyt ved anden behandling; der var heller ikke vedtaget ændringsforslag, som gik i retning af at skærpe nogen af de bestemmelser, der fandtes i lovfors-